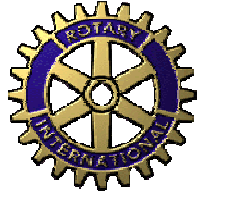

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ 1977

2012 - 2013

Sakuji TANAKA (UR Bşk.)

Sait FEYZİOĞLU (2420.Böl.Guv.)

Akın TİRYAKİOĞLU (.Guv.Yrd.)

Tarih: 25.06.2013

Toplantı No: 1794

Bülten No: 1411

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

DUYURULAR

Merhaba Sevgili Dostlarım;

Bir yıllık bir yolculuğun sonuna geldik. Başkan olarak sizlere bu son yazım olacak.

Devir teslim töreninde de belirttiğim gibi 1.200.000 üyesi bulunan 200 ülkede 34.000 kulüp olarak yapılan ve en büyük amacı insanlığa hizmet olan bu yapının küçük bir parçası Edirne'nin ilk kulübü Edirne Rotary Kulübünün 36. Başkanı olarak büyük bir gururu ve onuru yaşıyorum.

Başkanlığım sırasında beni hep destekleyen hep yanımda olan eşim Ayfer'e çok teşekkür ediyorum. Kızım Deniz ve oğlum Aytuğ'a ayrıca teşekkürler.

Bir dönem boyunca yakın çalışma arkadaşlarım Bülent EGELİ' ye ve eşine saymanlık görevini eksiksiz yerine getiren her zaman pozitif olan Reşat AYAN dostuma ve eşine sonsuz teşekkürler.

Ayrıca Kulübümüzün tüm üyelerin değerli eşlerine eşim Ayfer ile birlikte minnet ve şükranlarımı sunuyorum.

Dönem içinde bizlere destek olan UR 2420 Bölge Governörümüz S. FEYZİOĞLU' na Governör yardımcımız Akın TİRYAKİOĞLU' na ve çok değerli eşi Zerrin TİRYAKİOĞLU' na teşekkürlerimizi sunuyorum.

Ayrıca Devir teslim törenimize katılan Gelecek Dönem Governörü Haluk ULUSOY ve eşine Gelecek Dönem Bölge Saymanı Mehmet AYSEL ve eşine 3.Grup governör Yardımcısı Tarkan BENLİ ve eşine Gelecek Dönem 1.Grup Governör Yardımcısı Muzaffer MEMİŞ ve eşine Mimar Sinan Rotary kulübünün Dönem Başkanı Can ÜRENLİ ve eşine Mimar Sinan Rotary kulübünün Gelecek Dönem Başkanı Güzin CİRAOĞLU na ve Geçmiş Dönem Başkanlarından Raşit GÜNAYDIN dostuma ve eşine teşekkür ediyorum.

Yine törenimizde yer alan yıl içinde de haberlerimizi yayınlayan bizlere destek olan Edirne basınına, mensuplarına teşekkür ediyorum.

Gelecek Dönem Başkanımız Bülent EGELİ' ye ve yönetim kuruluna başarılar diliyorum

Evet Sevgili dostlarım Tüm Rotary ailesine sevgi ve saygılarımı sunarak dönemimizin son yazısını noktalamak istiyorum. İyi ki Varsınız...

Halil ALTUÇ

[Bültenimiz 6 sayfadır](#)

<u>MİSAFİRLERİMİZ</u> :	Haluk – Şebnem ULUSUY	2420.Bölge 2013-2014	Guvernörü
	Mehmet – Sıdika AYSEL	2420.Bölge 2013-2014	Saymanı
	Tarkan-Melike BENLİ	2420.Bölge 3.Grup	Guvernör Yardımcısı
	Muzaffer-Dilek MEMİŞ	2420.Bölge 1.Grup	Guvernör Yardımcısı
	Can-Sermin ÜRENLİ	Mimarsinan RK	Dönem Başkanı
	Güzin CİRAVOĞLU	Mimarsinan RK	Gelecek Dönem Başkanı
	Yücel-Müzeyyen BALKANLI	Güzel Sanatlar ve Spor	Lisesi Müdürü
	ANIL ZENGİN	Edirne Ajans	Gazetesi
	Efekan EGELİ	BİLGİSAYAR	Mühendisi
	Halil EGELİ	Öğrenci	
	Deniz ALTUĞ	Öğrenci	
	Ece ALEMDAR	Öğrenci	
	Emir ALP	Öğrenci	
<u>ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ:</u>	Ali ES - Gürkan KÖMÜRCÜ – İsmail GÜMÜŞDERE – İsmet AÇIKGÖZ		
	Tarık ETKER		
	Ümit MIHLAYANLAR		
<u>DEVAM DURUMU</u> :	71.43		
<u>MUTLU GÜNLERİMİZ</u> :	27 HAZİRAN Tuğberk ALTUNTAŞ	Doğum Günü	
	02 TEMMUZ Ebru ALEMDAR	Doğum Günü	
	02.TEMMUZ Ecem EREN	Doğum Günü	
	07 TEMMUZ Ömür KARAKUŞ	Doğum Günü	
	10 TEMMUZ Müge ES	Doğum Günü	
	15.TEMMUZ Aytuğ ALTUĞ	Doğum Günü	KUTLARIZ.....

Önümüzdeki hafta toplantımız: 09.Temmuz.2013 Salı ROTARY EVİ nde

Başkan : Halil ALTUĞ
Üye : İsmail GÜMÜŞDERE
Bülten irtibat : Faruk ETKER

Sekreter +Gel.D.B.: Bülent EGELİ
Geç.D.B. : Muzaffer MEMİŞ
Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13

Sayman : Reşat AYAN

edirnerotarv@gmail.com - www.edirnerotarv.com

TÜRKLER ALEYHİNDE SOYKIRIM İDDİALARI NE ZAMAN VE HANGİ AMAÇLA BAŞLATILDI...

Tarihte Türklere karşı ilk soykırım iddiaları, Osmanlı Devletinin zayıflığının açığa çıktığı “Napolyon Savaşları” döneminde, “milliyetçilik” akımlarının Osmanlı Gayrimüslim tebaasını harekete geçirmesiyle birlikte başlamıştır. Avrupa’nın Hıristiyan ülkeleri; İsyan eden Osmanlı Gayrimüslimlerine karşı kendilerini dinen ve ırk olarak borçlu hissettiler. Onlara doğrudan ve dolaylı olarak yardım için çareler aradılar. Bu devletler için en önemli husus, zayıf Osmanlı Ordusuna karşı savaşmaktan çok, kendi kamuoylarının Türklere karşı yapılacak müdahaleler için ikna edilmeleri ve savundukları “çağdaş, medeni ve insancıl ideallere” ters düşmemeleriydi. O zaman da propaganda ile “Türklerin ve Müslümanların karalanması ”görüşü benimsendi.

Osmanlının daha ziyade dinsel anlayışından kaynaklanan geniş hoşgörüsü nedeni ile yabancılar ve Gayrimüslimlere tanınan “özel haklar” ve kapitülasyonlardan yararlanarak oluşturulan ve 1800’lü yıllardan itibaren yayılan misyoner ve azınlık okullarının gayretleri ile, içerde milliyetçi isyanlar başlatıldı. Avrupalı Güçler bu isyanların bastırılması sırasında meydana gelen olayları ve isyancıların kayıplarını olumsuz ve abartılı bir şekilde kendi halklarına aktardılar. Böylece Osmanlı devletinden ayrılmak isteyen değişik toplumlar için değişik soykırım iddiaları doğmuş oldu.

Mesela 1808’de “Sırp İsyanı” çıktığında, Sırp bölgede tam bir kıyım yaptılar, İsyanı bastırma yolunda alınan tedbirlere, Avrupalılar; günümüze benzer şekilde “Sırlara Soykırım yapılıyor” iddiaları ile karşı çıktılar ve 10 sene bile geçmeden (1816’da) Sırbistan Devleti kuruldu. Benzer şekilde 1820 lerde başlatılan “Mora İsyanı” sırasında, isyancıların parolası: “ Hiçbir Türk kalmayacak ne Mora’da ne de dünyada” idi. Bu şarkı her yerde söylenerek Mora’da Türk bırakılmadı, buna rağmen Avrupa başkentlerinde “Türklerin zalimlikleri anlatıldı ve masum Yunan halkının özgürlüğü için yardım kampanyaları başlatıldı ve gönüllüler toplandı.”

Bu gizli oyunu çok iyi yakalayan Osmanlı Devleti’nin Gayrimüslim toplulukları kilise, siyasetçiler, okullar ve basın-yayın kanallarını ustaca kullanarak, Osmanlı yönetimini “*karalama kampanyasını*” hızlandırdılar. İlk propaganda çalışmaları 1820 “*Yunan Ayaklanması*” sırasında semeresini verdi ve “Yunan Ayaklanması” daha sonra Osmanlılara karşı girişilen “ulusal ayaklanmalarda” daima izlenen bir model oldu.(1)

Bu ayaklanma sırasında Avrupa’nın ilkel dinsel ve ırksal nefreti Türkler üzerine yoğunlaştırılırken, sevgi ve merhameti Yunanlılar hesabına çalıştı. Osmanlı görevlilerin isyanı bastırma için aldıkları sert, yumuşak her türlü tedbir “*barbarlık*” olarak nitelenirken Yunanlıların yaptığı her türlü “*barbarca soykırım hareketleri*” masum “*savunma*” duygusu olarak nitelendirildi. Şu satırlar W. Allison Philips adlı bir İngiliz tarihçisinin kaleminden çıkmıştır.

“Yunanistan’da Türklerin telef edilmesi, savaş zamanlarının olağan telefı değildi. Türklerin hepsi, kadınlar ve çocuklar da aralarında olarak, Yunan çetelerince alınıp götürülüyor ve öldürülüyordu. Tek istisna az sayıda kadınla çocuğun köleleştirilmesi.”

“Üç gün boyunca zavallı (Türk) yerleşimciler bir vahşiler guruhunun şehvetine ve zulmüne teslim edildiler. Ne cinsiyet ne de yaş yönünden bir esirgeme yapıldı. Kadınlar ve çocuklar öldürülmeden önce işkenceden geçirildiler... Kıyım öylesine büyük ölçüdeydi ki (çete reislerinden) Kolokationes’in kendisi bile, kasabaya girdiğinde, Yukarı Hisar kapısından başlayarak “atımın ayağı hiç yere değmedi” demektedir. İlerlediği zafer kutlama töreni yolu, (Türk) cesetlerinden bir halı ile döşenmişti.” (2)

Yunan ayaklanmasından bahseden Batı tarihçileri genellikle Türklerin kıyımdan geçirildiğine değinmez. Ama arada buldukları ilk fırsatta “*Türklerin soykırım uyguladığını*” veya “*Türkler tarafından kötü muamelelere tabi tutulan*” Hıristiyan halklarla ilgili iddialar öne sürerler. Ancak Türkler hakkındaki bütün önyargılara rağmen gerçeği yazan bazı saygın bilim adamları da vardır.

“Thomas Gordon History of the Greek Revolution, Edinburg and London, 1832, s.149. ‘Türklere Ölüm’ sloganının ardında yatan yaygın duyguyu tasvir edecek bir örnek, W. Alison Phillips’in, The War of Greek independence, 1821 to 1833 adlı, New York’ta 1897’de basılmış kitabında, s.48’de bulunabilir.

“...Nisan ayında ayaklanma, genelleşmişti. Her yerde, daha önceden kararlaştırılmış bir işareti almış gibi, köylüleri ayaklanmakta ve yakalayabildikleri bütün Türkleri, erkeği ile kadını ile çocuklarıyla kıyımdan geçirmekte idi.” *Hiçbi Türk kalmayacak, ne Mora’da, ne dünyada!*” ağızdan ağza dolaşarak bir kökten kazıma savaşının başlangıcını ilan eden şarkı böyle diyordu. Mora’nın Müslüman nüfusu 25.000 kişi olarak hesaplanmıştı. Ayaklanmanın patlak vermesinden sonraki üç hafta içinde, kentlere kaçabilenler dışında bir tek Müslüman bırakılmamıştı.(3)

Bazı Avrupa ülkelerinin liderleri Yunan isyanına büyük destek verdiler. Öyle ki, 1826 yılında tarihi ordusu Yeniçeri Ocağı’nı ortadan kaldıran Türkler, daha yeni bir ordu kurmaya fırsat bulamadan, donanması üç devletin baskın şeklindeki bir saldırısı ile 20 Ekim 1827’de birkaç saat içinde imha edildi.(4)

Dünya tarihçilerinin çoğu tıpkı Yunan soykırımı hareketlerini görmezlikten gelmesi gibi, bu olaya da pek temas etmek istemezler ve hatta ünlü tarihçi Toynbee bile *“Türklerin ateşe başlaması sonucu”* saldırının yapıldığı gibi (5) bir neden ileri sürer ki inandırıcılığını okuyucuya bırakıyoruz. Ancak bu olay tam bir *“soykırımdır”* ve o gün barış ortamında kendi limanına demirlemiş ve dinlenmeye çekilen bütün gemiler, üzerlerindeki 10.000’den fazla *“Osmanlı askeri”* ile birlikte daha ne olduğunu bile anlamaya fırsat bulamadan ani bir baskınla yok edildiler.

Batılılar Osmanlı’ya karşı bu yeni model *“Haçlı Seferi”* nin peşini bırakmadılar ve bir yıl sonra Ruslar 1828–1829 savaşını başlattılar. 1829 Edirne Anlaşması ile Yunanlılar Mora’da bir krallık kurmayı başardılar. Böylece 1820’de *“Aleksandr İpsilanti”* nin önderliğinde başlatılan *“Yunan Bağımsızlık Hareketi”* Avrupa ülkelerinin sınırsız desteği ile on yıl içinde sonuca ulaşmış oldu. 16 Kasım 1829’da imzalanan Londra Protokolü gereğince Mora ve Kiklat adalarında kurulan Yunan Krallığını üç büyük devlet açıkça himayeleri altına aldılar.(6) Dünya tarihinde her halde bu kadar büyük destek gören ve bu kadar kısa bir sürede bağımsızlığını kazanmış başka bir ulus göstermek zordur. Kaldı ki bu dönem Avrupa Avusturya Başbakanı Meternih’in kurduğu sistem gereği, milliyetçi hareketlerin bastırılması için *“kutsal ittifak”* yapıldığı bir dönemdir.(7) Yani Avrupa’da bağımsızlık peşinde koşan İtalyan, Alman ve Polonyalı milliyetçilerin hareketleri sert tedbirlerle bastırılırken Yunanistan için ve daha doğrusu *“Osmanlı’yı yıkmak için”* Avrupa güçleri rahatlıkla birleşebiliyorlar ve savaş ilanına bile gerek görmeden saldırabiliyor ve onbinlerce insanımızı öldürme hakkını kendilerinde bulabiliyorlardı.

İşte bu model’in kısa bir zamanda elde ettiği inanılmaz başarı, Osmanlı toplumundaki diğer gayri müslim toplumlara da etkileyince ulusal isyanlar birbirini takip etti. 1877–78 savaşının çıkış nedeninin, 1828–1829 savaşının nedenine çok benzediğini hatırlıyoruz.

Batıda *“Barbar Türk- Zalim Türk”* imajının verimliliğini gören Osmanlı’nın Gayrimüslim azınlıkları bu senaryoya sıkı sıkıya bağlandılar. Hele Kırım Harbi sonunda, 1856 yılında ilan edilen Islahat Fermanından sonra olaylar gittikçe gelişti. Lübnan’da çıkarılan isyanı bastırmak için Fransızlar: o bölgede yaşayan Hıristiyanlara *“Soykırım uygulanıyor, bunu önlemek istiyoruz”* bahanesi ile Lübnan’a 5000 kişilik bir güç gönderip, Hıristiyan Marunîlere özel haklar sağlarken (1861), isyanı önlemeye çalışan devlet görevlileri ve Müslüman Halk temsilcileri kurulan sehpalarda can verdiler.

Benzer olaylar Eflak- Buğdan ve Girit Eyaletlerinde de oluştu, Avrupa Devletlerinin büyük baskısı ve emri vakileriyle tıpkı Lübnan gibi, Eflak-Buğdan’a da müşterek olarak bazı haklar tanındı (2 Kasım 1861) ve Girit’in yönetimine de yeni bir düzen getirildi(1867)

Türkler *“Soykırım iddiaları”* konusunda en büyük darbeyi 1875 yılında başlayan *“Bulgar Ayaklanması”* sırasında, hiç umulmadık bir yönden, o güne kadar Lord Palmerston’un ortaya koyduğu genel politika nedeni ile dost bilinen İngiltere’den yediler. 1870’lerde İstanbul da Rus Büyükelçisi General İgnatiev ve onun *“Pan Slavist Politikası”* sonucu Balkanlar’da büyük fırtınalar oluşurken, Batı dünyasında Türklerin güvendiği tek ülke olan İngiltere’de de bir adam, bu zamanın süper gücünün devlet politikasını, Türklerin aleyhine çeviriyordu. Bu kişi ilk defa 1868 yılında iktidara gelen, ülkesinde Türk aleyhtarı *“bir ekol”* yaratan ve günümüzde dahi bu ekole sıkı sıkıya bağlı taraftarları bulunan Başbakan Gladstone’dur.

Bu kişiyi yakından tanımak ve bilmek, günümüz Avrupa’sında meydana gelen ve hatta gelebilecek olayları anlamak isteyen her Türk aydını için kaçınılmaz bir görev olmalıdır. İşte bu nedenle biz bir sonraki yazımızda bu kişiyi ele almanın ve değişik yönleri ile sizlere tanıtmanın yararlı olacağına inanıyoruz.

1859: Zeytin’de İLK ERMENİ İSYANI Cesaret veren ve kışkırtan III’cü Napolyon’dur!

1860: İstanbul’da Ermeni Anayasası kabul edilir.

1862: Zeytin’de yeni isyan. İngilizler, Ruslar Ermenileri imparatorluğu baltak için kullanmaya başlar. Protestan misyonerlerin hürriyet öğretisi, isyanları teşvik eder!”

ÇİÇERO TEORİSİ

Cemiyetin yapısı:

- 1-fakir çalışır,
- 2-zengin 1 i sömürür,
- 3-asker her ikisini de korur,
- 4-mükellef üçü için öder ,
- 5-serseri dördünün adına istirahat eder,
- 6-Ayyaş beşi için içer,
- 7-Bankacı ilk altıyı dolandırır,
- 8-Avukat ilk yediyi aldatır,
- 9-Hekim sekizini de öldürür,
- 10-Mezarcı dokuzunu da gömer,
- 11-politikacı da 10 ların sayesinde yaşar.

İkibin yıldır dünya değişmedi!

SEVİM TUNA' DAN BİR ANI

Ankara'da Bentderesi deyince sadece bir semtin adı değil, içindeki genelevler de anlaşılır.

Ünlü ses sanatçısı Sevim Tuna ilk Ankara'ya gelişini şöyle anlatır:

"İzmir'den Ankara'ya geldim. Çok da gencim. Bir gazinoda programa çıkıyorum. Bayanlar matinesinde bazı bayanlar beni evlerine çaya davet ettiler. Çıktım yola, aaa!... Adresi almayı unutmuşum. Sadece 17 numaralı apartman olduğunu biliyorum. Bir de dere lafı aklımda kalmış.Nasıl olsa şoför bilir diye atladım taksiye ...

-Şeye gidicem, dedim, hani dereli falan bir semt var ya... Şoför babacan bir adam...

Şöyle bir baktı aynadan, gülümsedi

-Bentderesine mi?

-Evet oraya, 17 numaraya gidicem. Şoför yine aynadan bakarak konuştu

-Yeni mi geldin sen?

Ben de gazinoyu kastediyor diye cevapladım...

-Evet bir ay oldu başlayalı

-Daha önce neredeydin?

-Daha önce İzmir'de çalışıyordum. Biraz daha gittik, yine sordu

-Müşteri nasıl, kalabalık oluyor mu ?

Gazinodaki program tuttuğu için ben de hevesli hevesli anlattım.

-Oooh, müşteri kum gibi kaynıyor. Herkes çok memnun.

-Memnun ha ?

-E tabii bütün kadro müşteriyi memnun etmek için uğraşıyoruz.

-Ben epeydir gitmedim, fiyatlar nasıl?...

-Ucuz, ucuz .

-Sen çok kalıyor musun ?

-Ben yirmi dakika kalıp iniyorum.

-Yirmi dakika ha...Epeyce...Bari geleyim bu aksam...

-Aaaa, gel bu aksam beklerim...

Şoför şaşkın , ben geveze, anlata anlata geldik.

Aaaa... bir de baktım ki acayip bir yerdeyiz

-Neresi burası, dedim şoföre.

-Bentderesi, dedi...

O zaman anladım ki ben aslında Bülbülderesi'ne gidecektmişim.

Yaşlıca bir adam ve yanında çok güzel bir sarışınla mücevherci dükkanına girerler...

Yaşlı adam;-"Pırlanta bakacağız!" der,

Satıcı vitrinden 4 bin dolar değerindeki pırlantayı gösterir;

yaşlı adam suratını buruşturur ve;

-"Lütfen en değerli pırlantanızı gösterin!" der.

Satıcı bu sefer kasadan bir yüzük çıkartarak uzatır;-"

Bu, en değerli yüzüğüm, 120 bin dolar!" bilgisini verir.

Sarışın güzel olan sevgilisi, yüzüğe bayılır.

Yaşlı adam çek defterini çıkarıp,120 bin dolar yazar ve;

-"Bugün cumartesi. Bankalar kapalı... Çeki size bırakıyorum. Pazartesi sabahı bankama telefon edin ve çekin karşılığını aldıktan sonra, çekin üstünde yazılı olan telefonumdan beni arayın. Biz de gelip yüzüğü alırsınız... diye ekler.

Pazartesi sabahı mücevherci, yaşlı adamı arar;

-"Siz benimle alay mı ediyorsunuz?"

Hesabınızda hiç para yokmuş!

"Yaşlı adam;

-"Sen yüzüğü dükkanında sakla. Çeki de yırtabilirsin.Sayende şahane bir hafta sonu geçirdim!!!"

İrfan ERETEN' in katkısı ile.

Néo - Passiflorine
Fazla yorulmuş, sıkıntılı, zicretli uykusuz v. s.
Entellektüellerin :
(Müellif, profesör, artist, iş adamları v. s.)
en güzel ve müntehap ilâcıdır.
Ne nebati — (Jusquame, afiyon v. s.) ne kimyevi — (malonglurée müştakları v. s.)
semmi hiç bir maddeyi ihtiva etmediğinden,
tesemmüm korkusu olmadan
yüksek miktarlarda, toxicomanie korkusu olmadan
uzun zaman alınmasına müsaade edilebilir.
=====
VASATİ DOZLAR
Yemek zamanlarında alınmak üzere, günde 2—3 kahve kaşığı, veya, akşam yatarken 2—3 kahve kaşığı